

Великата формула.

Всички хора употребяватъ думата „внимание“. Учителитѣ казватъ на ученицитѣ си да внимаватъ въ уроцитѣ, които тѣ имъ преподаватъ. Родителитѣ казватъ на децата си да внимаватъ, да не правятъ пакости. Следователно, всѣки трѣбва да разбере смисъла на думата внимание. Вниманието подразбира пробуждане. Безъ внимание човѣкъ не може да направи никаква връзка. При това, връзкитѣ, които човѣкъ прави въ живота си, зависятъ отъ неговото внимание. Понѣкога човѣкъ внимава отъ страхъ. Той мяза на дете, което току-що е проходило и върви внимателно, едва стѣпва. Сърцето на това дете трепти отъ страхъ, да не падне. Това внимание е подобно на вниманието на апаша, който върви, оглежда се натукъ-натамъ, да не го хванатъ. Понѣкога човѣкъ внимава не отъ страхъ, но отъ очакване. Той мяза на затворникъ, когото осждаатъ на смъртъ, и току се ослушва, отде ще дойде неговото спасение. Той внимава, следи, ослушва се, дано дойде нѣкой и донесе благата вестъ, че е оправданъ.

Следователно, най-хубавото, най-красивото нѣщо въ живота е вниманието. Човѣкъ е дошълъ на земята да се радва. На какво? Той не трѣбва да се радва на облѣклото си, нито на положението, което заема, но да се радва, че е дошълъ на Божия свѣтъ, да очаква изгрѣването на слънцето. Всичкото му внимание трѣбва да бѣде насочено къмъ изгрѣващото слънце. Изгрѣването на слънце-